

Hebt u Christus ontvangen? Mattheüs 10.40-42

Rev Dr Jos M. Strengholt

Maadi 2011

Veel mensen worden erg nerveus wanneer zij horen spreken over het ‘ontvangen van Jezus’ of woorden van die strekking. Waarom? Misschien omdat het christelijk geloof heel persoonlijk en dichtbij komt wanneer wij worden uitgenodigd om ‘Jezus te ontvangen’. Of misschien omdat wij niet houden van zo’n geïndividualiseerde vorm van godsdienst. Of hebben wij slechte ervaringen gehad met nogal opdringerige evangelisten?

Of wij de taal van het ‘ontvangen van Jezus’ nu prettig vinden of niet, het feit blijft dat Jezus Zelf de eerste was die deze uitdrukking gebruikte. In het evangelie dat wij vanmorgen hebben gelezen, spreekt Hij over ‘Mij ontvangen’.

1. Jezus ontvangen in Zijn apostelen

Jezus zei tegen Zijn discipelen, Zijn leerlingen.
‘Wie u ontvangt, ontvangt Mij; en wie Mij
ontvangt, ontvangt Hem Die Mij gezonden heeft.’

Deze woorden die Mattheüs heeft opgetekend, zijn eigenlijk de slotwoorden van een lange toespraak van Jezus waarin Hij Zijn discipelen de opdracht gaf de wereld in te gaan en het Evangelie te verkondigen. In deze toespraak legde Jezus uit dat hun dienst als apostelen soms zwaar zou zijn. Hij voorzegde vervolgingen, soms zelfs door familieleden en voormalige vrienden.

Maar er is ook een lichtere kant aan het volgen van Jezus Christus. Christus volgen en doen wat Hij vraagt betekent dat wij het huidige leven op het spel zetten om het eeuwige leven te winnen. En Jezus bemoedigt Zijn discipelen met de wetenschap dat er ook mensen zullen zijn die hen werkelijk ontvangen. Die mensen zullen rijk gezegend worden omdat zij hen als apostelen ontvangen.

Het woord *ontvangen* betekent dat men iemand bewust ontvangt. Wanneer het over het ontvangen van een persoon gaat, betekent het dat men die persoon hartelijk verwelkomt, ja, hem of haar omarmt en alles wat die persoon vertegenwoordigt aanvaardt. Het betekent iemand volledig aannemen zoals hij of zij is.

‘Apostelen’, zegt Jezus, ‘verwacht problemen, maar weet ook dat veel mensen u hartelijk zullen ontvangen, omdat u Mij vertegenwoordigt.’ Deze indrukwekkende woorden spreken over de hoge, ja zeer hoge plaats van de apostelen in de kerk van Christus.

De eerste apostelen van Jezus Christus vertegenwoordigden Hem en Zijn woorden volledig. Zij brachten het leven en de woorden van Jezus Christus over aan de gemeenschap van de Kerk.

In die tijd was het juiste woord voor de apostolische taak van de discipelen, in de Aramese taal die Jezus sprak, *seliah*. Het Griekse woord waarmee deze Aramese term werd vertaald, was *apostel*.

Een *seliah* was iemand die als officiële afgevaardigde werd uitgezonden, als vertegenwoordiger. In Israël in de tijd van Jezus kon men zo iemand als *seliah* aanstellen om iemand wettelijk te vertegenwoordigen.

Joodse rabbijnse geschriften zeggen. 'De vertegenwoordiging van een persoon is als de persoon zelf.' (B'rakhoth, 'Benedicties' 5.5)

Wat mensen tegen zo iemand, tegen de *seliah*, deden of tegen hem zeiden, werd beschouwd alsof het tegen jou was gedaan of tegen jou was gezegd. Zo iemand, zo'n apostel, handelde volledig namens degene die hij vertegenwoordigde.

Ambassadeurs in onze tijd vervullen een vergelijkbare rol door hun land te vertegenwoordigen. De manier waarop een ambassadeur wordt behandeld, wordt door zijn of haar land gezien als de manier waarop het hele land wordt behandeld. Een ambassadeur slecht behandelen kan daarom zelfs aanleiding zijn tot oorlog.

Als het ontvangen van de ambassadeurs van Jezus, Zijn apostelen, werkelijk betekende dat men Jezus Zelf ontving, hoe kunnen wij dat dan vandaag doen, zo lang nadat die apostelen zijn gestorven? Dit is belangrijk, want het ontvangen van de apostelen betekent het ontvangen van Jezus.

Onze eigen Egyptische kerkvader Origenes, die omstreeks 185 tot 254 na Christus leefde, was een gerespecteerd leraar aan de School van Alexandrië. Hij legde de woorden van Mattheüs uit. Hij schreef dat het ontvangen van de apostelen voor ons vandaag in de praktijk betekent dat wij hun geschriften, het Nieuwe Testament, op de juiste manier uitleggen.

Wie de betekenis van het geschrift van de apostel op de juiste wijze heeft verstaan en het niet verkeerd heeft begrepen, ontvangt daarmee zowel de apostel als Christus, Die in de apostel spreekt en woont en de bron is van het onderwijs van de apostel.

De apostelen vandaag ontvangen betekent dat wij de woorden van de apostelen ontvangen zoals die zijn vastgelegd in de evangeliën en in de brieven die zij hebben geschreven, en zoals zij door de generaties heen aan ons zijn overgeleverd door de leiders van de Kerk, die dat Woord trouw aan iedere nieuwe generatie hebben doorgegeven.

Voor ons vandaag is het daarom van buitengewoon groot belang de apostelen te ontvangen door middel van hun geschriften, omdat wij, voor zover wij die woorden ontvangen, die woorden als waarheid aannemen en ernaar leven, Jezus en God Zelf ontvangen.

Als wij de apostelen en hun woorden niet ontvangen, verwerpen wij Jezus Christus en God. Dat is een huiveringwekkende gedachte, afkomstig van Jezus Zelf.

Dit moet ons er voortdurend toe brengen zeer zorgvuldig de woorden van de apostelen te kennen en ze met heel ons hart en heel ons leven te ontvangen, als Jezus en God voor ons werkelijk van belang zijn.

2. Jezus ontvangen in de Kerk

Het is belangrijk te benadrukken dat Jezus deze woorden niet sprak met het idee dat mensen de woorden van Zijn apostelen zouden kunnen *lezen* in een gedrukte Bijbel.

Kerkleden hadden in die tijd geen Bijbel thuis. De meeste mensen konden zich zelfs geen boekrollen veroorloven met gedeelten van wat wij nu de Bijbel noemen. Dat was te duur.

Het horen van de woorden van de apostelen was een zaak van de gemeenschap. Hun geschriften werden hardop voorgelezen wanneer de gemeenschap bijeenkwam.

Het idee om thuis alleen in een luie stoel de Bijbel te lezen was onbekend. Het ‘ontvangen van Jezus’ kon daarom geen individuele aangelegenheid zijn. Het was persoonlijk, ja, maar nooit individualistisch.

Dit gemeenschappelijke aspect wordt ook benadrukt door Jezus wanneer Hij spreekt over het ontvangen van een profeet, het ontvangen van een rechtvaardige en het geven van een beker koud water aan ‘een van deze kleinen’.

Laat mij de woorden van Jezus een beetje anders formuleren. Hij zegt. ‘Als u bewust een apostel, een profeet, een goed mens of zelfs maar een kleine christen ontvangt en hartelijk welkom heet, ontvangt u in werkelijkheid Jezus Christus en God Zelf, en daarvoor zult u beloond worden.’

Ja, de kerk kent een rangorde, maar voor God maakt het geen verschil of u uw bisschop eert of de minst belangrijke christen die u zich kunt voorstellen helpt. In beide gevallen is het alsof u Christus en God Zelf ontvangt.

God wordt ontvangen en geëerd door de manier waarop wij met elkaar omgaan.

Brengt dit het begrip ‘Christus ontvangen’ niet weg van een eenzijdige nadruk op mijn persoonlijke keuze en maakt het dit veel meer tot een zaak van leven in gemeenschap met de mensen van Jezus?

Dit ontkent niet de noodzaak van een persoonlijke keuze om Hem te volgen, maar plaatst die keuze in de context van het hele volk van God en van de manier waarop wij in deze gemeenschap leven.

Jezus verkondigt geen vage vorm van religieus humanisme. Hij spreekt niet over zomaar iedere goede daad. Het is niet zo dat vriendelijk zijn tegen willekeurig welke persoon hetzelfde is als Christus ontvangen.

Jezus spreekt over het ontvangen van mensen van wie bekend is dat zij Zijn volgelingen zijn. En Hij spreekt over het ontvangen van deze christenen in hun hoedanigheid als volgelingen van Jezus, juist omdat zij Hem volgen.

En Jezus had Zijn discipelen zojuist ook gesproken over de vervolgingen die zij zouden ondergaan.

Mensen die vriendelijkheid betonen aan deze vervolgte volgelingen van Jezus, brengen daarmee duidelijk hun eigen leven in gevaar. De vriendelijkheid die zij betonen, kost hun iets. Ja, het mag slechts een beker water zijn, maar door die beker te geven, laat u zien aan welke kant u staat.

Het is alsof u zegt. ‘Ik hoor bij deze mensen.’

Wat wij hier hebben gelezen, gaat dus niet over het geven van een gift aan zomaar een goed doel via internet. Het gaat erom dat men de kant kiest van vervolgte christenen en daarmee een persoonlijk risico neemt.

Degenen die apostelen, bisschoppen, rechtvaardigen en deze kleinen ontvangen, maken duidelijk deel uit van dezelfde gemeenschap. De woorden van Jezus gaan over de manier waarop christenen andere christenen ondersteunen wanneer het moeilijk wordt.

3. Ons leven met elkaar delen

Het voorbeeld van het geven van een beker water aan iemand die dat nodig heeft, is prachtig.

De heilige Hilarius, bisschop van Poitiers in Frankrijk, die leefde van het jaar 300 tot 368, benadrukt dat het niet zonder reden is dat Jezus spreekt over het geven van deze beker koud water aan iemand. 'Jezus leert dat geen enkele goede daad tevergeefs is', aldus Hilarius.

Dus zelfs de armste in de kerk heeft geen excuus.

Zij kunnen een beker water aan iemand anders geven en zo Gods verlangen vervullen, namelijk dat wij als christenen elkaar in de Naam van Christus welkom heten.

Iedereen in de kerk kan deze vorm van liefde laten zien. Niemand in de kerk bevindt zich in een positie waarin hij voor anderen op geen enkele manier tot zegen kan zijn. En iedereen hier in deze gemeente kan iets voor iemand anders betekenen.

U bent zelfs een betekenisvol kind van God als u niet in staat bent iemand anders te helpen omdat u zelf ondersteuning nodig hebt.

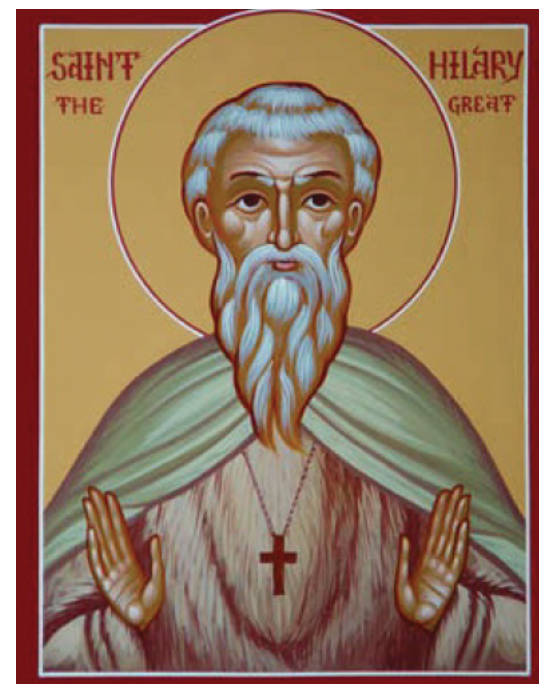
Hier is nog een verbazingwekkende gedachte. Als u zich volkomen onbelangrijk voelt, misschien zelfs een mislukking als christen, als u denkt dat u net zo goed niet aan het gemeenteleven zou kunnen deelnemen, dan benadrukt Jezus hier uw waarde.

Ieder van ons vertegenwoordigt, als wij Hem willen volgen, Hem. U bent ongelooflijk belangrijk in de ogen van God, zo belangrijk dat God in de hemel ervaart dat Hij wordt liefgehad en aanvaard wanneer andere mensen liefde aan u betonen in uw nood.

Hoe kunt u Christus aan de gemeenschap geven?

Misschien eenvoudigweg door trouw uzelf te zijn en uw persoonlijke behoeften met iemand anders in de kerk te delen.

Daardoor stelt u iemand anders in de kerk in staat voor u tot zegen te zijn. Zo zijn beiden voor elkaar tot zegen en vertegenwoordigen beiden Jezus Christus tegenover de ander.

De kerk is een unieke gemeenschap van mensen die elkaar ontvangen als vertegenwoordigers van Christus. En wanneer wij dat doen, ontvangen en verwelkomen wij in werkelijkheid Christus en God.

Dit is een verbazingwekkend begrip. Door deel te nemen aan het leven van de Kerk krijgen wij toegang tot het hart van God.

Iedere christen is met God verbonden door andere christenen, wanneer wij elkaar ontvangen, welkom heten, liefhebben en eren als vertegenwoordigers van God. Mattheüs beschrijft hier dus in deze enkele verzen een zeer dynamische gemeenschap.

De kerk is een gemeenschap waarin voortdurend wordt gegeven en ontvangen.

De apostelen, bisschoppen en profeten geven ons uit de rijkdommen van Jezus Christus en God, en wij ontvangen hen en heten hen welkom.

Maar ook de armste en eenvoudigste christen in de kerk geeft aan de gemeenschap uit de rijkdommen van Jezus, voor zover hij of zij een christelijk leven leidt en anderen toestaat hem of haar te dienen.

Wij zijn allemaal geroepen om deze twee dingen te doen. Enerzijds Christus voor de ander te vertegenwoordigen en anderzijds de ander te ontvangen als een gezant van Christus.

Wanneer wij dat doen, geven wij beiden iets van Christus en ontvangen wij beiden iets van Christus. Wij zijn elkaar tot zegen en worden door elkaar gezegend.

Wij allen, apostelen, bisschoppen, profeten, rechtvaardigen, kleinen, priesters, diakenen, lezers en gemeenteleden in de kerkbanken, wij allen zijn geroepen om Christus voor elkaar te zijn. En voor zover wij dat doen, mogen wij ook verwachten dat anderen ons ontvangen en welkom heten.

Dit is het leven van Christus. Dit is het leven van de Kerk.

De kwaliteit van ons leven als kerk kan alleen maar toenemen wanneer wij er bewust naar streven elkaar tot zegen te zijn.

Wij zijn allemaal tegenover elkaar verantwoordelijk om Christus aan elkaar te laten zien, in onze taal, in ons leven, in onze woorden en in onze daden.

En wij hebben allemaal het recht, ja, wij zijn door God geroepen, om elkaar eraan te houden dit leven van geven en ontvangen te leiden.

Conclusie

Laat mij eindigen met een citaat van paus Benedictus XVI van Rome. Hij heeft prachtige dingen gezegd over deze gemeenschap waarin mensen elkaar wederzijds tot zegen zijn en elkaar ontvangen.

Eenheid met Christus betekent ook eenheid met allen aan wie Hij Zichzelf geeft. Ik kan Christus niet alleen voor mijzelf bezitten. Ik kan alleen bij Hem horen in verbondenheid met allen die de Zijnen zijn geworden of nog de Zijnen zullen worden. De gemeenschap trekt mij uit mijzelf naar Hem toe en daardoor naar eenheid met alle christenen. Wij worden 'één

lichaam', volledig verbonden in één bestaan. Liefde tot God en liefde tot de naaste zijn nu werkelijk met elkaar verbonden.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.